

[Eiler Jensen.]

Omraader underkaste en definitiv Afgørelse. Jeg vil her eksempelvis pege paa Bestemmelserne i Hovedorganisationernes Forhandlingsregler, og jeg kunde ogsaa pege paa, at der inden for Lærlingområdet ikke findes Strejke mulighed, og at det heller ikke vilde være rimeligt, om en saadan fandtes, hvorfor det modsætningsvis er rimeligt, ja naturligt, at der er en lovlig Afgørelsesform.

Som jeg allerede har berørt, lægger vort Parti megen Vægt paa Ungdommens haandværksmæssige, fagmæssige gode Uddannelse og lægger megen Vægt paa, at Fagene, Haandværkerne, Industrien, Produktionen faar den tilstrækkelige Tilgang af Lærlinge, saa at vort Kvalitetsarbejde, der er et af vort Lands vigtigste Raastoffer, kan blive holdt i Hævd.

Jeg haaber derfor paa en hurtig Behandling i det Udvalg, om hvis Nedsættelse jeg senere skal fremsætte Forslag, og jeg anbefaler hermed Ændringerne til velvillig Behandling i det høje Ting, idet vi giver dem vort Partis fulde Tilslutning.

Melchior Kjeldsen: Da den højtærede Minister fremsatte det foreliggende Lovforslag, gjorde han den Bemærkning, at der efter Forslagets Vedtagelse skulde nedsættes en Kommission til at undersøge hele Lærlingeforholdet og til at revidere Lærlingeloven. Under Hensyn hertil skal jeg undlade at trevle Lærlingeloven op, selv om der er Ting i den, som vi nok kunde have Lyst til at faa ændret paa nuværende Tidspunkt; jeg skal undlade at drage dette frem i Dag, idet kun de to foreslaaede Ændringer er til Forhandling.

Ændringer til § 1 betyder, som den forrige ærede Taler har sagt, nærmest en à jour-Føring, idet det, der nu slaas fast i Lovteksten, har været praktiseret siden 1944, da Politiet blev opløst. Siden da har Godkendelse af Lærlingekontrakterne været henlagt til Arbejdsanvisningskontorerne, og vi har fra vor Side ikke mærket noget til, at der skulde være sket en Føringelse af den Grund, tværtimod.

Hvad angaar den foreslaaede Ændring til § 4 vil jeg gerne med det samme sige, at vi paa ingen Maade gaar imod Tanken om Dyrtidstillæg til Lærlinge, idet vi anser det for naturligt, at Lærlingene under de herskende Forhold faar Dyrtidstillæg, men hvorfor gaa længere i Loven, naar Talen er om Dyrtidstillæg, end man i øvrigt gør? I Henhold til første Afsnit af den til § 4

foreslaaede Ændring, som omhandler Løn til Lærlinge, kan der nedsættes et Udvalg, efter at der først er forhandlet mellem Organisationerne, og hvis dette Udvalg kan blive enig, eller der kan skabes Flertal i Udvalget for en Forhøjelse af Mindstelønnen til Lærlinge, skal denne Løn gælde for samtlige Lærlinge inden for det paagældende Fag, men hvis der ikke kan blive Enighed, giver man ikke Formanden, som er valgt af Den faste Voldgiftsret, Beføjelse til at træffe endelig Afgørelse. Naar der derimod er Tale om Dyrtidstillæg, faar Formanden for det Nævn, som er valgt efter samme Regler, Beføjelse til, hvis Parterne ikke bliver enige, at gennemføre et Forslag om Ydelse af Dyrtidstillæg og om dettes Størrelse. Naar man erkender, at der er ulige Oplæringsforhold i de forskellige Fag, maa man ogsaa erkende Forskellen for Dyrtidstillæggets Vedkommende. For mig at se vil det nemt komme til at gaa saaledes, at i de Fag, hvor der ikke gennem kollektiv Aftale er fastsat Mindstelønninger, eller hvor Mindstelønningerne maaske efter Formandens Mening er for lave, vil Dyrtidstillægget stige uforholdsmæssigt.

Derfor mener vi ikke at kunne gaa med til de Ændringer, der er foreslaaet i § 4. Selvfølgelig er vi lige saa interesserede, som man er fra Arbejderside, i at faa gode og ordentlige Lønforhold og Oplæringsforhold, men man maa ikke være blind for, at jo fastere Rammerne bliver, des vanskeligere bliver det at skaffe Lærlingepladser, fordi Mestrene bliver mere og mere ængstelige for, at de givne Bestemmelser ikke kan overholdes.

Lad mig nævne mit eget Fag, Murerfaget, for at vise, at vi fra Mesterside ikke er saa ængstelige for at gaa ind paa et rimeligt Dyrtidstillæg. Vi har i Øjeblikket et Dyrtidstillæg paa 10 Øre det første Aar, 15 Øre det andet Aar og 20 Øre de to sidste Aar. Desuden har vi lige for nylig afsluttet den Overenskomst, at Lærlingene skal have Værktøjspenge, 3 Øre i Timen, de tre sidste Aar og fuldt Værktøj det første Aar. Endelig skal de have Feriepenge, 5 Øre i Timen, de to sidste Aar, saa at Lærlingen staar med fuld Ferieløn, naar han er udlært, altsaa som Ungsvend. Det viser, at vi fra Fagenes Side ikke er saa ængstelige for at gaa med til rimelige Forhold, men vi er, naar disse Forhandlinger om Dyrtidstillæg skal føres, ængstelige for at lave en Lovbestemmelse, der siger, at hvis vi ikke kan blive enige